

Philippines

By Workplus

▲ Jeepney

เมื่อจะล่าเข้าไปบ้าง แต่อันดับแรกต้องขอแสดงความเสียใจกับผู้สูญเสียและผู้ประสบภัยพิบัติชาวญี่ปุ่นจากเหตุแผ่นดินไหว คลื่นยักษ์สึนามิและยังปัญหาของโรงไฟฟ้าปรมาณูที่เมืองฟูกูชิมะ อีก น่าเห็นใจและน่ายกย่องชาวญี่ปุ่นจริงๆ ในความมีสติ ระเบียบ วินัยและทำหน้าที่ของแต่ละท่านอย่างเป็นระบบ ถ้าเป็นประเทศอื่นๆ บางประเทศคงเกิดจลาจล แตกตื่นและแย่งชิงข้าวปลาอาหารกันพอสมควร ขอเป็นกำลังใจให้สู้ต่อไป อดทน และฝ่าฟันอุปสรรคที่ร้ายแรงนี้และกลับมาผจญอีกครั้ง Our deepest condolences and sympathies go to all the victims and families who lost their loved ones. We pray for your strength to overcome all the hardships in this difficult time. หวังว่าตอนผู้อ่านได้อ่านบทความนี้ สถานการณ์คงคลี่คลายไปมากขึ้นและรัฐบาลญี่ปุ่นสามารถควบคุมเตาปฏิกรณ์ปรมาณูได้อย่างอยู่หมัดแล้ว

ฉบับที่แล้วพาไปเที่ยวปีนัง ชมมรดกโลกของ UNESCO และแนะนำอาหารท้องถิ่นไปแล้ว ฉบับนี้ยังวนเวียนอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านแถบนี้ ไม่ไกลไม่ไกล บินไปทางทิศตะวันออกประมาณ 3 ชั่วโมงเอง เดาออกไหมเอ่ย คนของเขาพูดภาษาอังกฤษได้ดี เนื่องจากเคยเป็นอาณานิคมของชาติตะวันตกหลายประเทศในอดีต มีความสามารถในการร้องรำทำเพลงได้ดี เผลยเลยแล้วกัน...ประเทศฟิลิปปินส์ (the Philippines) นั่นเอง

ฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่ประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่กว่า 7,000 เกาะ เมืองหลวง คือ กรุงมะนิลา (Manila) ตั้งอยู่บนเกาะลูซอน (Luzon) มีประชากรราว 90 ล้านคน มากเป็นอันดับ 12 ของโลก คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก ภาษาประจำชาติคือ ภาษาตากาล็อก (Tagalog) โดยทั่วไปเมื่อพูดถึงประเทศนี้คงนึกถึงอดีตประธานาธิบดีมาร์กอส (Former President Marcos) และมาตามอีเมลดา (Mrs. Emelda Marcos) ผู้ปกครองฟิลิปปินส์ยาวนานกว่า 20 ปีจนถูกพลังประชาชน (People Power) ขับไล่ให้ลงจากบวรลังค์ในปี 1986 (2529) ดูเหมือนผู้นำหลายประเทศกำลังเผชิญชะตากรรมนี้อยู่ คงพอสังเขปแล้วกับคำนำเกี่ยวกับประวัติประเทศนี้ เข้าเรื่องของเรามากกว่า ไปหาที่เที่ยวและลิ้มรสอาหารท้องถิ่นกันเลย

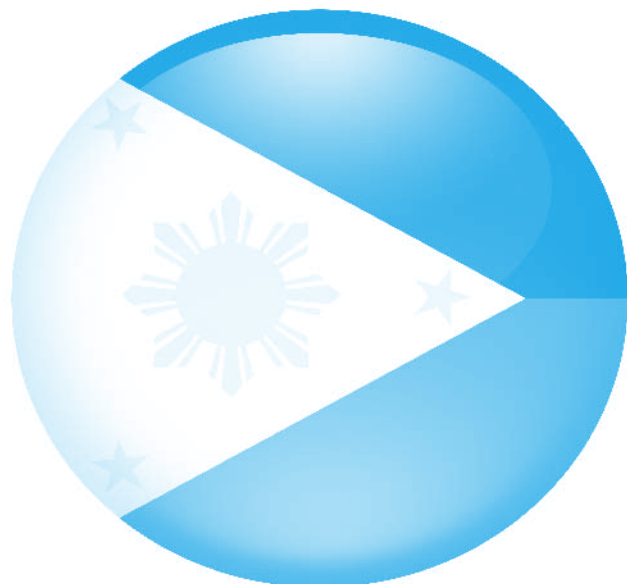

▲ Fried Pork Ears

ฟิลิปปินส์ไม่มีอาหารประจำชาติที่เลื่องชื่อเหมือนไทยมีต้มยำกุ้ง (Tom Yam Kung) มาเลเซียมัสเต๊ะ (Satay) สิงคโปร์มีบักก๊ต (Bak Kuh Teh) เป็นต้น และเนื่องจากเคยเป็นอาณานิคม (Colony) ของทั้งสเปน ฮอลแลนด์และอเมริกา จึงไม่เด่นชัดว่าอาหารประเภทใดได้รับอิทธิพลมาจากชาติใดบ้าง ที่สังเกตได้ คือ มีปลาหลายชนิดและปรุงในหลายรูปแบบมาก คงเนื่องจากเป็นประเทศเกาะจึงมีปลา มากก็เป็นได้ อาทิ Grilled Bagus, Grill Hito คือปลาล่าง แต่ไม่แน่ใจเป็นปลาประเภทใด ลองเดาจากเรื่องราวชาติต้องถือว่าดีแต่จะออกไปทางจืดและไม่มันน้ำจิ้มแซ่ๆ แบบไทยๆ ราคาที่ต้องเรียกว่าย่อมเยาประมาณจานละ 60-70 บาทเท่านั้น พร้อมข้าว 1 จาน

เนื้อสัตว์อีกประเภทหนึ่งที่เห็นทำเป็นอาหารขายกันทั่วไปคือ หมู โดยเขารับประทานแทบทุกส่วนของมันเลย ที่แปลกหน่อยอย่างเช่น เลือดหมูตุ๋น ผัดหมูหมู ผัดไส้หมู หนั๋งหมูทอดกรอบ แต่วิธีปรุงและรสชาติต่างจากของไทยอย่างแน่นอน

และอาจจะเป็นเพราะอิทธิพลของอเมริกา (American Influence) ช่วงที่ปกครองอยู่ ชาวฟิลิปปินส์จึงนิยมทานแฮมเบอร์เกอร์กันอย่างแพร่หลาย ร้านรวงก็จะตกแต่งในสไตล์อเมริกัน มีตู้เพลง (Jukebox) เปิดเพลงรุ่น '60-'70 ให้ระลึกถึงความหลัง แต่คนยุคใหม่คงไม่คุ้นหูอย่างแน่นอน

▲ Grilled Fish at your choice

กินอิ่มแล้วก็ได้เวลายืดแข้งยืดขาและบริหารมือในการจับจ่ายซื้อของฝาก หรือช้อปปิ้งกันบ้าง โดยผู้เขียนขอพาไปชอปปแบบคนท้องถิ่นไม่ใช่ห้างสรรพสินค้าใหญ่ๆ ซึ่งคงไม่มีอะไรแตกต่างจากห้างตามเมืองใหญ่ๆเท่าไรนัก ห้างที่จะพาไปมีชื่อว่า Green Hill คล้ายมาบุญครองของเรา แต่สถานที่ของเราดีกว่ามาก สินค้าหลากหลายทั้งเสื้อผ้า กระเป๋า ของฝาก ของกิน ที่ต้องสังเกตก่อนซื้อ คือ เสื้อผ้าบางอย่างอาจมาจากเมืองไทยเรานี่เอง ของฝากอีกอย่างที่น่าสนใจและนักท่องเที่ยวมักมาเลือกซื้อหา คือ ไข่มุก (Pearl) เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นเกาะฟิลิปปินส์จึงมีอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงมุกและผลิตเป็นเครื่องประดับออกมาลือลั่นใจคุณสุภาพสตรีทั้งหลาย คุณภาพก็มีหลายระดับเลือกได้ตามความชอบและกำลังทรัพย์ จึงเป็นของฝากที่ผู้รับน่าจะชื่นชอบทีเดียว

ซื้อของฝากแล้ว ก่อนกลับบ้านก็ควรไปเยี่ยมชมสถานที่สำคัญบ้าง ถ้าเวลาจำกัดน่าจะไปชม สวนริซาล (Rizal Park) ที่ตั้งอยู่กลางกรุงมะนิลา เป็นที่ตั้งของอนุสาวรีย์ของ Mr. Jose Rizal ซึ่งถือเป็นวีรบุรุษ (National Hero) นักปฏิรูป (Revolutionist) ผู้นำการเปลี่ยนแปลงประเทศสู่ยุคใหม่ (Modern Reform) Rizal เกิดปี 1861 (2404) และเสียชีวิตลงในปี 1896 (2439) จากการถูกยิงเป้า เมื่ออายุเพียง 35 ปีเท่านั้น สวนนี้สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกความกล้าหาญในการต่อสู้เพื่อความเป็นอิสระของชาวฟิลิปปินส์จากยุคอาณานิคมของสเปน การประกาศอิสรภาพจากอเมริกาในปี ค.ศ. 1946 (2489) ก็ทำพิธีกันที่นั่น นอกจากนั้นยังเป็นสถานที่ทำพิธีเปิดและปิดกีฬาซีเกมส์ในปี ค.ศ. 2005 ปัจจุบันสวนนี้มักเป็นที่นัดพบและพักผ่อนหย่อนใจของชาวเมืองช่วงวันหยุด

เที่ยวเสร็จก็ลองนั่งรถจีปนี่ (Jeepney) หรือรถสองแถวแบบของเขากลับที่พักเป็นประสบการณ์สักหน่อย สีฉูดฉาดลายตะตาทีเดียว รถแบบนี้เป็นพาหนะที่วิ่งกันทั่วเมืองนี้ เรียกว่าแท็กซี่ประจำทางกันเลยทีเดียว มีไม่มากนัก ไม่ค่อยเห็น อาจเป็นเพราะถนนที่แคบ จีปนี่จึงคล่องตัวกว่าและเป็นที่นิยม

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า ...ลามานิลา ขึ้นต้นเป็นลำไม้ไผ่พอเหลาลงไปเป็นมานิลา...ไม่ทราบเพลงนี้มีความเกี่ยวข้องกับกรุงมานิลาหรือเปล่า...